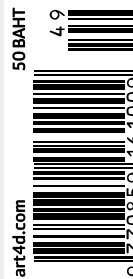

art4d 218

ARCHITECTURE | DESIGN | ARTS
September 2014

01 TANGS FLAGSHIP STORE BY MINISTRY OF
DESIGN 02 VENICE ARCHITECTURE BIENNALE
2014 03 DRAGON COURT VILLAGE BY EUREKA
04 GEODESIC DESIGN OFFICE SPACE 05 CRUM-
PLER 06 AFFECTED SHED HOUSE BY THINGS-
MATTER 07 TIM KOBE

42

Suburban ambitions

สำนักงานออกแบบท้องถิ่นของญี่ปุ่น 'Eureka' เพิ่งจะงานออกแบบให้กับโครงการที่พักอาศัย 'Dragon Court Village' ในจังหวัด Aichi ประเทศญี่ปุ่นไปไม่นานมานี้ โครงการนี้ผู้ออกแบบตั้งใจให้พื้นที่ส่วนตัวกับธรรมชาติผสมผสานอยู่ด้วยกันอย่างกลมกลืน

Local practice Eureka has finalized 'Dragon Court Village,' a residential development in Aichi, Japan that incorporates elements of both privacy and nature within its design.

60

Effectively affected

“ผมเชื่อในความดิบ” Tom Danneker แห่ง thingsmatter พูดถึงงานออกแบบบ้านพักหลังล่าสุดของพวกเขาที่มีชื่อว่า 'Affected Shed' สำหรับทีมออกแบบที่สร้างชื่อมาจกงานทดลองและนิทรรศการเท่ๆ ทรงภูมิแบบ thingsmatter เวลาพวกเขาทำงานที่มีคนใช้จริงมากกว่าได้แค่ชมและติดตามเรายังได้เห็นความพยายามในงานสร้างสิ่งพิเศษให้กับโลกออกแบบอยู่

"I believe in crudeness" says Tom Danneker of thingsmatter whose recent residential project named 'Affected Shed' is quite unconventional. For a design team like thingsmatter, known for creating experimental projects and intellectual exhibitions, one knows that when they do something really functional, we are sure to see their attempts result in special things for the world of design.

48

Earth day

Geodesic ตั้งใจออกแบบอาคารสำนักงานของพวกเขาให้มีจิตวิญญาณแบบไทยและสามารถเชื่อมโยงกับโลกสมัยใหม่ได้ นั่นหมายถึงอาคารที่เข้ากับพื้นที่ เข้ากับภูมิอากาศ ด้วยภาษาการออกแบบที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา...

Geodesic aims to design their office building in a manner that supports a sense of Thai spirit and a connection with the modern world. This means the work has to suit the spatial context and the climate in a simple and straightforward way...

68

88

Emotional effect

Tim Kobe ผู้ก่อตั้งและซีอีโอของ Eight Inc. สำนักงานออกแบบและสร้างแบรนด์ชื่อดังที่ทำงานทั้งที่พักอาศัย พื้นที่พาณิชย์ ผลิตภัณฑ์ และการสื่อสาร งานชิ้นดังของเขาคงจะหนีไม่พ้นการวางคอนเซ็ปต์ให้กับร้าน Apple ร้านแรก และการทำงานใกล้ชิดกับ Steve Jobs ผู้ลี้ลับ art4d จับเขามาคุยต่อหลังจากบรรยายในงาน DSAT 10 จบไปอย่างน่าประทับใจ

Tim Kobe is the founder and CEO of Eight Inc., a branding and design company with projects in residential and commercial spaces, products and communications including the conceptualization of the original Apple store in close collaboration with the late Steve Jobs. art4d talked with him more after his impressive lecture at DSAT X.

75

Views

17 | 80 From | Line | To | Construction (Jai | Sen | Soo | Sang)

88

Guest

M.L. Varudh Varavarn

80

Products

BIOMIMICRY

thingsmatter

House

Bangkok

Effectively affected

At a family house, conventional construction methods are affected by thingsmatter's unconventional approach to planning and materiality

Text Ross Logie
Photos Ketsiree Wongwan

thingsmatter are designers who have a habit of assigning amusingly quirky titles to their projects. Which of us would not want to find out more about schemes intriguingly called RevCloud, Farnsworth Fold or Make Out City? Their first built house, ReBrute, is predicated on a reinterpretation of European Brutalism. The titles tend to articulate the concepts in a format even more succinct and explanatory than an architectural diagram might.

For a recently completed family house in the neighborhood of Sukhumvit Soi 101, the chosen moniker is Affected Shed. Robert Venturi's seminal architectural manifesto, *Learning from Las Vegas* coined the terms 'Duck' and 'Decorated Shed'—descriptions of the two predominant ways of embodying iconography in buildings. Tom Dannecker, co-founder of thingsmatter with partner Savinee Buranasilapin, confesses that "I am not willing to call anything decoration. I am still quite phobic about that word." Yet, the idea of constructing a pair of straightforward, masonry boxes and, by manipulation of materials, affecting the most visible parts, generates this project. The form is 'affected', perhaps an acceptable alternative to the word decorated.

The site was once part of a moo-ban, or private housing estate, that had been handed over to public ownership. The surroundings lack any real suggestion of urban context and suffer from a general lack of maintenance. Not only was the site uninspiring but the designers were challenged by the most prosaic of programmes and were constrained by a limited budget. Like most ambitious young practices, thingsmatter were determined to inject it with some design vigor.

"It's an ordinary program in an ordinary place, and the economics of the local building industry largely dictate an ordinary construction method," admits Dannecker. "Nevertheless, the clients aspired to an extraordinary home to raise their family."

The owners, a couple with a child, requested that the house include autonomous accommodation for her mother. This established a premise of two simple buildings, offset from each other in plan. Although, in the end, the mother did not move in, the concept is still valid as the smaller block is used as a guest wing for regular visitors. These structures are conventional, rendered concrete boxes with economical four-metre spans. Yet they are linked by a connecting passageway, or bridge, containing the stairs, which slices obliquely through both boxes, forming the focus of the plan. In this way, the need for low cost and conventional construction methodology is satisfied whilst investment, both of design and funds, is made at the link. For Dannecker, "The piece that joins them together is weird and special and made with love in every way."

Having established the parti, thingsmatter laid out the plans in a pragmatic but clear manner. The total floor area of 345 m² is divided into two blocks. The smaller block houses the car and bike porch, entrance hall, service area and guest bedroom. A generous living/dining and kitchen area forms the majority of the ground floor of the larger block. The dining table extends to seat 13 without the space feeling cramped. Upstairs, there is the master suite and child's bedroom with adjoining playroom. By separating the accommodation into two relatively narrow forms, the rooms benefit from light and ventilation from multiple aspects. At the top, a compact spiral stair leads up to a roof terrace that Dannecker refers to as the smokers' terrace.

The layout is deliberately planned so that all rooms are connected by the bridge. Dannecker and Buranasilapin clearly have an obsession with the tectonics of architecture and this is apparent in the design of this part of the house. What might otherwise have been a conventional stair and corridor has been articulated as a steel-framed, lightweight connector. The stair has a painted, steel stringer and open treads, detailed in a nautical manner reminiscent of early hi-tech houses from the 1970s. This influence is also visible in the acid-green, hi-gloss epoxy floor finish. Dannecker muses, "We like green but we are not trying to simulate nature."

Rather than enclose the bridge with solid walls, these are treated as metal frames with insect mesh

infill. Dannecker demonstrates that the wall facing the garden hinges open, combining the indoor and outdoor spaces. Working to a strict budget forced the designers to find creative strategies for low-cost, proprietary materials so, for example, the bridge is lined with untreated, fibre cement boards. Some of the boards open up to reveal storage, formed in the nooks and crannies between the opposing geometries. Externally, fibre cement also forms a brise-soleil of louvers. This material even extends into the kitchen, as the surface of the cabinets – a refreshingly unpretentious alternative to plastic laminate.

The end elevations of the bridge are translucent. On the upper landing, a tiny window of clear glass floats within a full-height panel of ribbed polycarbonate. The polycarbonate distorts the view of the neighboring roof, turning the outline into mere colours. It is an example of how things matter delight in utilizing the properties of industrial materials to generate effect and illusion – a skill they inevitably honed through numerous exhibition designs and art installations. Successful exhibition design relies on ingenious interpretation of easily-assembled, usually prefabricated, components that will help to sell a product or at least provide an emotional reaction from the observer. In Dannecker's eyes even mundane polycarbonate can affect a painterly quality.

Dannecker has no qualms to admit that the construction quality is below their expectations. Reviewing the completed project, it is obvious that where crisp, clean finishes and junctions were sought, as with the external render, the results are disappointing. He blames lack of commitment by the contractor. There was clearly friction between the designers and contractor which, unfortunately, manifests into built form. Notwithstanding this, where the tectonics are expressed, there is an honest articulation to the assembly of crude materials that is rather engaging. Not only does Dannecker acknowledge the crudeness, he celebrates it. "I believe in crudeness," he states. "It is appropriate to this time and place."

The primary example of this is the external screening to the south and west façades. This is an assembly of expanded metal mesh within galvanized frames. Panels are bracketed off the grey-rendered walls by a metal sub-frame. The designers have a hands-on approach to construction so when the main contractor was unable to fabricate this simple component, they took it on themselves, working with their own sub-contractors.

It is hard to justify the rationale for this screening based on environmentally responsive design strategies alone. The mesh is too delicate to effectively function as solar shading. Moreover, the windows are left unscreened, leaving them unprotected from solar gain. However, as an aesthetic device – a decoration or "affect" – the screen, when hit by sunlight, succeeds in animating the walls with delicate shadows, concealing the unevenness of the finishes behind. Why not? For centuries, designers have used architectural devices to tidy up construction problems. It is far easier, for instance, to add a baseboard at floor level rather than a minimal shadow-gap.

Working to a limited budget, it was not viable to continue the metal screen around all elevations so the walls facing the back garden are left as painted render. A seemingly random arrangement of small windows is punched into the walls. "The windows are intentionally small," Dannecker explains. "This is not a house on a fabulous mountaintop or a beach site. Rather than big windows, which let in more heat, we designed smaller, carefully located windows that give a nice light on the inside and frame the view." Consequently, it is only when we are inside the house that we can fully appreciate the arrangement of these openings. This is most notable in the living room where windows are related to the module of the bookshelves and frame views of the outdoor seating and greenery.

Perhaps naming a house as an Affected Shed does more than just imply that the form is affected by layers of architectural elements – those components, like the external screens, that Dannecker

02

03

04

01 ในช่วงเย็นแสงอาทิตย์ตกกระทบกับสกรีนของอาคารสร้างมิติและความเคลื่อนไหวให้กับรูปด้านหน้า

02-03 กำแพงด้านหนึ่งของทางเชื่อมอาคารทั้งสองหลังนั้นสามารถเปิดออกได้เพื่อเชื่อมต่อพื้นที่ภายในกับสวนภายนอกไว้ด้วยกัน

04 ตู้ built-in ของผนังบริเวณชั้นสอง

refuses to call decoration yet turn a plain building into architecture. We are all affected by design, no one more so than the homeowner and the designers themselves. Huge amounts of time and resources are invested in houses. thingsmatter certainly learned some hard truths about the challenges of the construction process from this project. They too were affected. Nonetheless, the completed home has an honest beauty founded on a robust concept and some well-considered details. We are reminded of early Frank Gehry houses – raw, almost ramshackle assemblies of low-cost components built with determination and ambition.

Except for ReBrute and a marvellously idiosyncratic trade-fare show home, this is the only house yet completed by Dannecker and the team. Despite an expanding portfolio of installation and exhibition designs, they hope to tackle more real buildings on real sites for real clients who will inhabit and be affected by their design choices. As he concludes, "It is probably not as interesting or intellectual as our earlier exhibition designs but it is more satisfying. I like doing this. It has some actual function beyond impressing people." ■

thingsmatter เป็นสตูดิโอที่ชอบตั้งชื่อผลงานของพวกเขาด้วยชื่อแปลกๆ ขำๆ มีใครบ้างล่ะที่จะไม่รู้สึกสนใจอยากรู้เกี่ยวกับงานออกแบบที่ชวนมองเรียกว่า RevCloud, Farnsworth Fold หรือ Make Out City ว่าเป็นอย่างไร บ้านที่สร้างขึ้นหลังแรกของพวกเขา ReBrute ก็พอจะเดาได้ว่าจะเป็นการตีความใหม่ของ Brutalism ของยุโรป ชื่อนี้มีแนวโน้มที่จะเชื่อมต่อกับแนวคิดไปสู่รูปแบบที่กระชับและอธิบายได้มากกว่า แปลนทางสถาปัตยกรรมเสียอีก

สำหรับบ้านของครอบครัวที่เพิ่งสร้างเสร็จไปเมื่อเร็วๆ นี้ อยู่บริเวณซอยสุขุมวิท 101 ชื่อที่เลือกใช้ก็คือ Affected Shed มันมาจากคำประกาศของ Robert Venturi สถาปนิกผู้ทรงอิทธิพลจากหนังสือ 'Learning from Las Vegas' ทำให้ต้องหาคำจำกัดความของคำว่า 'Duck' กับ 'Decorated Shed' ขึ้นมาใหม่ เป็นการให้คำอธิบายถึงลักษณะความเป็นอาคารที่เป็นไอคอน ได้ออกเป็น 2 แนวทางใหญ่ Tom Dannecker ผู้ร่วมก่อตั้ง thingsmatter กับหุ้นส่วน ศาวิณี บุรณศิริสิน บอกว่า “ผมไม่ค่อยจะแน่ใจในการที่จะเรียกอะไรว่า ‘การตกแต่ง’ (decoration) ผมยังกลัวกับการใช้คำๆ นั้นอยู่” ถึงแม้ว่าแนวความคิดของการสร้างกล่องปูนที่ตรงไปตรงมาขึ้นมาคู่หนึ่งโดยมีการจัดการกับวัสดุที่ใช้กับโครงการนี้จะทำให้สร้างผลกระทบต่อนั่นมองเห็นได้ การใช้คำว่า ‘สร้างผลกระทบ’ (affected) บางทีอาจจะเป็นทางเลือกที่น่าจะนำมาใช้แทนที่คำว่า ‘ตกแต่ง’ (decorated)

ที่ตั้งนั้นเคยเป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้านหรือหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งที่ได้โอนให้เป็นที่ดินสาธารณะ บรรยากาศโดยรอบมีร่องรอยบริบทของเมืองน้อยมากและทั่วไปก็ขาดการดูแลรักษา นอกจากนี้ที่ตั้งขาดแรงบันดาลใจแล้วนักออกแบบก็ต้องประสบกับความท้าทายของการให้ความใส่ใจกับรายละเอียดอย่างมากของโครงการและงบประมาณที่จำกัด thingsmatter ก็เหมือนกับคนทำงานรุ่นใหม่ไฟแรงส่วนใหญ่ที่ตกลงใจจะทุ่มเทพลังความรู้ความสามารถทางการออกแบบลงไปในโครงการ

“มันเป็นโครงการธรรมดาในพื้นที่ธรรมดา และในอุตสาหกรรมการก่อสร้างของบ้านเราโดยส่วนใหญ่เรื่องของเงินมักจะเป็นตัวกำหนดถึงวิธีการก่อสร้างแบบธรรมดา” Tom บอกว่า “แต่ลูกค้าก็มีความหวังว่าจะได้บ้านที่ไม่ธรรมดาที่จะเป็นที่ยู่ออาศัยของครอบครัว” เจ้าของเป็นคู่สามีภรรยาที่มีลูกหนึ่งคน และขอให้มีส่วนที่เป็นอิสระที่แม่ของเธอจะใช้อาศัยอยู่ได้ มันก็เลยทำให้เกิดเป็นอาคารเรียบง่าย 2 อาคาร ที่จะเกี่ยวพันกันและกัน ถึงแม้ว่าในตอนท้ายแม่จะไม่ได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วยก็ตาม แนวความคิดก็ยังคงอยู่โดยที่บล็อกที่เล็กกว่าจะใช้เป็นปีกที่ใช้รับรองแขกประจำ โครงสร้างเหล่านี้เป็นแบบธรรมดาที่ทำเป็นกล่องคอนกรีตที่มีความกว้างแค่ 4 เมตร มันเชื่อมต่อด้วยทางเดินหรือทางเชื่อมที่มีบันไดที่ตัดทแยงเข้าไปในกล่องทั้ง 2 ด้าน ทำให้เกิดจุดสนใจในแปลนขึ้นมา ด้วยวิธีนี้ความจำเป็นของการที่ต้องใช้วิธีการก่อสร้างแบบธรรมดาและราคาต่ำก็ใช้ได้ดี ในขณะที่งบประมาณถูกเน้นไปที่ด้านการออกแบบและทางเชื่อมต่อแทน สำหรับ Tom “องค์ประกอบที่เชื่อมต่อทั้ง 2 อาคาร เข้าด้วยกันมันเป็นทั้งความประหลาดและพิเศษที่ทำขึ้นมาด้วยความรักในทุกๆ ด้าน”

thingsmatter วางแปลนในแบบที่สามารถแก้ปัญหาได้ง่ายมีลักษณะที่ชัดเจน พื้นที่ใช้สอยมีขนาด 345 ตารางเมตร ถูกแบ่งออกเป็น 2 บล็อก บล็อกเล็กจะเป็นที่จอดรถและจักรยานยนต์ โถงทางเข้า ส่วนใช้สอย และห้องนอนแขก ส่วนของ ห้องครัว/รับประทานอาหารมีขนาดใหญ่ซึ่งกินพื้นที่ส่วนใหญ่ของชั้นล่างของบล็อกที่ใหญ่กว่า โต๊ะอาหารขนาด 13 คน ได้อย่างไม่รู้สึกอึดอัด ชั้นบนมีห้องนอนใหญ่ และห้องนอนเด็กที่ต่อไปถึงห้องสำหรับเล่น การที่แบ่งส่วนที่พักออกเป็น 2 ห้อง ที่มีหน้าค่อนข้างแคบทำให้ห้องได้รับแสงและการถ่ายเทของลมมาจากหลายด้าน ที่ด้านบนมีบันไดเวียนไปถึงเทอเรซบนหลังคาที่ Tom พูดถึงว่าเป็นเทอเรซสำหรับสูบบุหรี่ เลย์เอาท์มีการวางแผนโดยตั้งใจให้ทุกห้องเชื่อมกันโดยทางเชื่อมทั้ง Tom และศาวินีต่างก็มีความหลงใหลเกี่ยวกับการก่อสร้างของสถาปัตยกรรมเป็นพิเศษ และนี่ก็เห็นได้ชัดในงานออกแบบในส่วนนี้ของบ้านหลังนี้

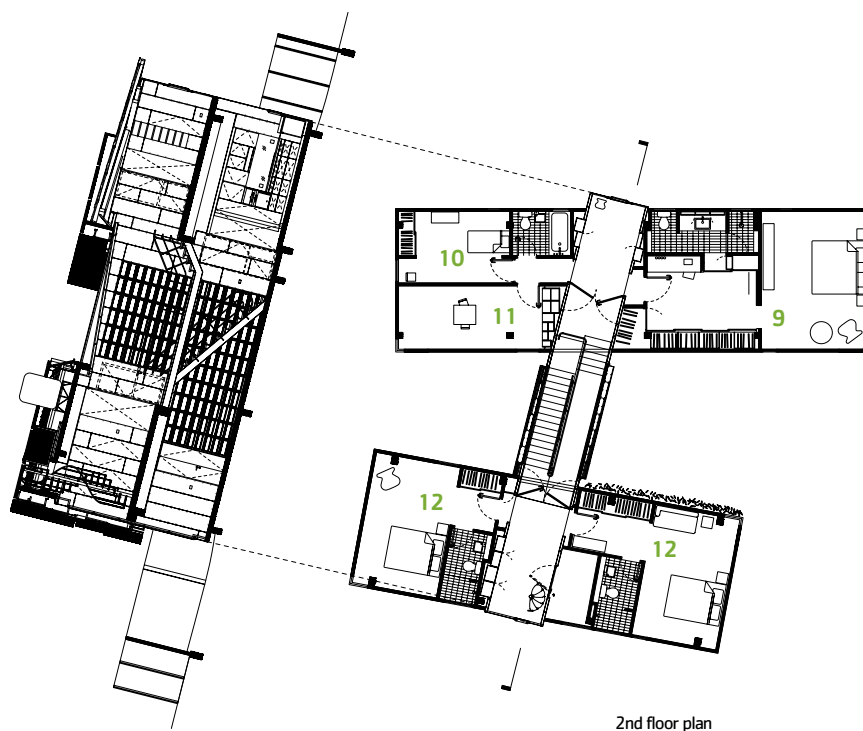
สิ่งที่อาจจะเป็นบันไดและระเบียงในแบบธรรมดาได้ถูกทำให้มีกรอบเหล็ก ตัวเชื่อมต่อที่มีน้ำหนักเบา บันไดได้รับการทาสี บันไดเหล็กและชั้นบันไดแบบเปิด รายละเอียดที่ดูคล้ายกับที่ใช้ในเรื่องทำให้คิดไปถึงบ้านไฮเทคในยุคก่อนช่วง 1970 อิทธิพลนี้ยังคงเห็นได้ในพื้นที่เคลือบด้วยอีพ็อกซีสีเขียวจนชั้นเงา Tom บอกว่า “เราชอบสีเขียว แต่เราไม่ได้พยายามที่จะจำลองธรรมชาติหรอกนะ”

แทนที่จะทำทางเชื่อมแบบปิดด้วยกำแพงทึบ มันกลับทำด้วยโครงเหล็กที่มีรูงลวดติดอยู่ Tom ทำให้กำแพงที่หันหน้าเข้าสวนเป็นบานพับเปิดออกเพื่อเชื่อมต่อพื้นที่ภายในและภายนอกเข้าด้วยกันทำให้มองดูกว้างขึ้น การที่ต้องทำงานด้วยงบประมาณที่จำกัดทำให้นักออกแบบต้องหากกลยุทธ์ที่สร้างสรรค์สำหรับการเลือกใช้วัสดุที่มีกรรมสิทธิ์ (proprietary materials) ที่มีราคาถูก ตัวอย่างเช่น ทางเชื่อมปูด้วยแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ที่ไม่ขัด บางแผ่นเปิดออกเป็นที่เก็บของทำให้เกิดช่องลมระหว่างด้านตรงข้ามของรูปทรงเรขาคณิต ภายนอกก็ยังนำไฟเบอร์ซีเมนต์มาใช้ทำแผงบานเกล็ดสำหรับกันแดด วัสดุชนิดเดียวกันนี้ยังนำมาใช้โน้ครวโดยทำเป็นพื้นผิวด้านหน้าของตู้เก็บของ เป็นทางเลือกที่ไม่เวอร์และสดใหม่แทนการใช้ลามิเนต

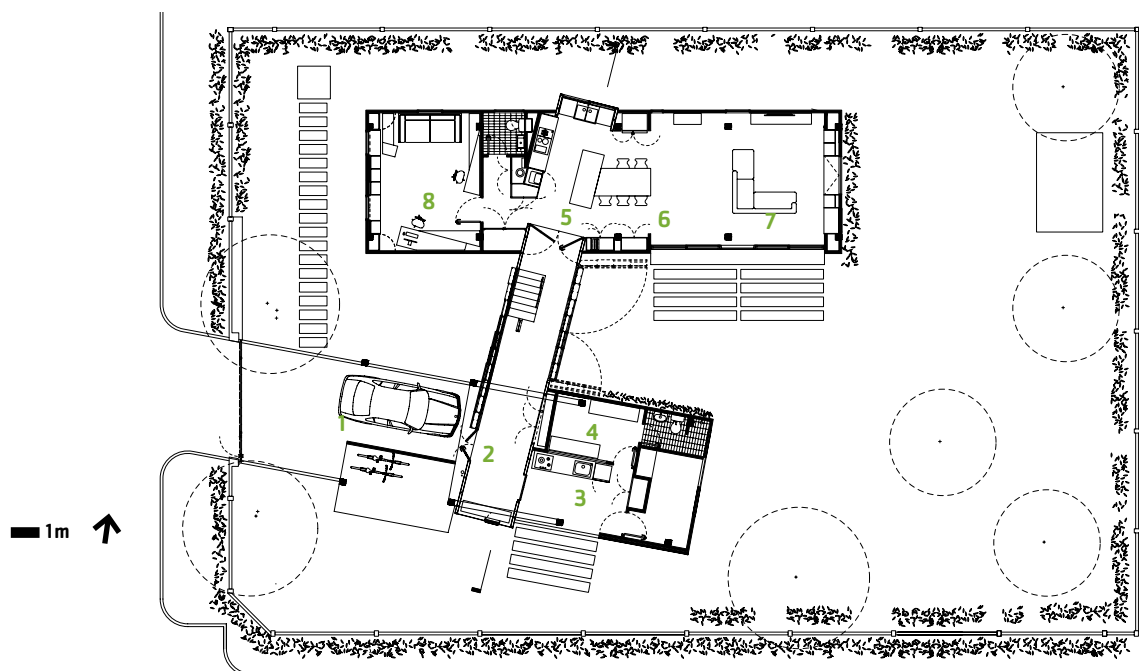
ช่วงท้ายของทางเชื่อมที่ยกสูงโปร่งแสง ขานพักชั้นบนมีหน้าต่างกระจกใสบานเล็กๆ ลอยอยู่ภายในแผง

ที่มีความสูงเต็มแผงที่มีโครงทำด้วยโพลีคาร์บอเนต โพลีคาร์บอเนตช่วยพรางหลังคาของบ้านข้างๆ ไปได้ให้มองเห็นแคสสิน นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งของวิธีการที่ thingsmatter สามารถนำเอาคุณสมบัติของวัสดุทางอุตสาหกรรมมาใช้ในการสร้างผลลัพธ์และภาพลวงตาได้อย่างดี เป็นทักษะที่พวกเขาได้ฝึกฝนมาอย่างดีผ่านการทำนิตยสารและศิลปะจัดวางมากมาย การออกแบบนิตยสารทำให้ประสบความสำเร็จขึ้นขึ้นอยู่กับการตีความอย่างสร้างสรรค์และสามารถติดตั้งได้ง่าย โดยปกติแล้วงานที่จัดทำไว้ก่อน ส่วนประกอบ จะมีส่วนช่วยในการขายผลงานหรืออย่างน้อยก็สามารถสร้างปฏิริยาทางอารมณ์ให้แก่ผู้ชมได้ ในความคิดของ Tom แม้แต่โพลีคาร์บอเนตธรรมดาก็สามารถสร้างผลให้เกิดความรู้สึกที่มีสีสันได้

Tom บอกกับเราว่าคุณภาพของการก่อสร้างนั้นต่ำกว่าที่เขาคาดหวังไว้ เมื่อมาพบทวนโครงการที่เสร็จแล้ว มันค่อนข้างจะเห็นชัดในส่วนที่ควรจะมีขีด เกลี้ยงเงาและรอยต่อต่างๆ ไม่เรียบร้อย และยังส่วนของภายนอกอีกที่ทำให้ผลที่ออกมาค่อนข้างน่าผิดหวัง เขาโทษว่าเป็นเพราะผู้รับเหมาก่อสร้างไม่มีความมุ่งมั่น เห็นได้ชัดว่ามีความขัดแย้งระหว่างผู้รับเหมา กับนักออกแบบ โชคดีที่มันส่งผลถึงผลงานที่สร้างขึ้น ถึงแม้กระนั้นในส่วนที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับการก่อสร้างนั้นมีความลงตัว

2nd floor plan

1st floor plan

1 car / bicycle port 2 entry 3 outdoor kitchen 4 laundry 5 kitchen 6 dining 7 living 8 office 9 master bedroom 10 child's bedroom 11 play room 12 bedroom

05 ในส่วนของห้องเด็ก thingsmatter ก็ได้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ built-in สำหรับเก็บของเล่นไว้ให้ด้วย

ของการใช้วัสดุแบบดิบๆ ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างน่ามอง Tom ไม่เพียงแต่จะรับรู้ถึงความดิบ เขายังเล่นกับมันด้วย “ผมเชื่อในความดิบ” เขากล่าว “ผมว่ามันเหมาะสมกับเงื่อนไขของโปรเจกต์นั้นะ”

ตัวอย่างหลักก็คือสกรีนด้านนอกที่อยู่ติดด้านหน้าของตึกทางด้านใต้และตะวันตก นี่เป็นการประกอบตาข่ายมุ้งลวดที่ขึงไว้ในกรอบสังกะสี แผงทำให้ดูเข้ากันกับผนังที่ทำด้วยสีรองพื้นสีเทาด้วยกรอบย่อยที่ทำด้วยโลหะ นกออกแบบต้องมาลงมือในการก่อสร้างในบางตอนที่เห็นว่าผู้รับเหมาหลักไม่สามารถจะทำงานประกอบง่าย ๆ ได้ ก็เลยเอาไปให้ผู้รับเหมาอื่นทำให้

มันยากที่จะแสดงให้เห็นถึงเหตุผลว่าการออกแบบสกรีนแบบนี้มีพื้นฐานอยู่บนกลยุทธ์ในการสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมล้วนๆ ตาข่ายนั้นมันบอบบางเกินกว่าจะกรองแสงแดดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งกว่านั้นหน้าต่างก็ไม่มีที่บังแดด ทำให้ไม่สามารถจะปกป้องจากแสงแดดได้ ถึงอย่างไรก็ตามในด้านการสร้างความสวยงามเพื่อเป็นการตกแต่ง หรือ ‘สร้างผลกระทบ’ เมื่อแสงอาทิตย์กระทบสกรีนมันก็ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวขึ้นบนผนังกับเงาต่างๆ ทำให้สามารถปิดบังความไม่สม่ำเสมอของพื้นผิวด้านหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้จะไม่ละเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้วที่นักออกแบบได้ใช้เครื่องมือทางสถาปัตยกรรมที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดจากการก่อสร้าง มันง่ายกว่ามากเลย ยกตัวอย่างเช่น การเพิ่มบัวลงไปในพื้นที่เพื่อปกปิดรอยต่อ

การทำงานกับงบประมาณที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถที่จะทำสกรีนโลหะได้โดยรอบของส่วนที่ยกระดับทั้งหมด ดังนั้นผนังที่หันหน้าไปทิศด้านหลักก็เลยทิ้งไว้โดยแค่ทาสีรองพื้น การจัดวางหน้าต่างเล็กๆ แบบไม่เป็นระเบียบฝังลงไปบนผนัง “มีความตั้งใจที่จะทำหน้าต่างให้ออกมาเล็ก” Tom อธิบาย “นี่ไม่ใช่บ้านที่อยู่บนเขา สวยงามหรือตั้งอยู่บนชายหาด แทนที่จะเป็นหน้าต่างกว้างๆ ที่จะให้ความร้อนเข้ามาได้มาก เราออกแบบให้เล็กลง เลือกตำแหน่งของหน้าต่างอย่างระมัดระวังเพื่อให้แสงส่องเข้ามาทำให้ข้างในมีแสงสว่างและยังเป็นเหมือนกรอบที่ล้อมวิวสวยๆ ให้ได้เห็น “ส่งผลให้ต้องเข้ามาข้างในบ้านถึงจะได้ชื่นชมการจัดวางส่วนที่ปิดเหล่านี้อย่างเต็มที่ เห็นได้ชัดที่สุดในห้องนั่งเล่นที่หน้าต่างมีความเชื่อมโยงกับชั้นหนังสือและการสร้างกรอบให้เห็นวิวบริเวณที่นั่งเล่นข้างนอกและบริเวณส่วนที่เป็นสีเขียว

บางที่การตั้งชื่อบ้านว่า Affected Shed อาจจะมโหฬารมากกว่าแค่นัยในแบบที่หมายถึงผลกระทบในระดับขององค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม พวกที่เป็นส่วนประกอบ เช่น สกรีนภายนอกที่ Tom ปฏิเสธที่จะเรียกมันว่าเป็นงานตกแต่งที่เปลี่ยนจากอาคารเรียบไปสู่งานในระดับที่เป็นสถาปัตยกรรม เราต่างก็ได้รับผลกระทบจากงานออกแบบและไม่มีใครได้รับมากไปกว่าตัวเจ้าของบ้านและนักออกแบบเอง เวลาและทรัพยากรจำนวนมากที่ลงไปในบ้าน แนนอนที่ thingsmatter ได้เรียนรู้ความจริงบางอย่างที่ค่อนข้างโหดหินในเรื่องความท้าทายของกระบวนการก่อสร้างจากโครงการนี้ พวกเขาได้รับผลกระทบจากมันเหมือนกัน บ้านเมื่อสร้างเสร็จมีความสวยงามแบบไม่เสแสร้งที่พบได้จากแนวคิดที่แรงและรายละเอียดที่ได้รับการกลั่นกรองอย่างดี ทำให้เรานึกไปถึงบ้านรุ่นแรกๆ ของ Frank Gehry ที่ดูดิบๆ ส่วนประกอบที่เกือบจะโคลงเคลงของชิ้นส่วนต้นทุ่นต่ำสร้างขึ้นด้วยความมุ่งมั่นและความทะเยอทะยาน

นอกจาก ReBrute และบ้านสำหรับแสดงในเทรด-แฟร์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่เหลือเชื่อ นี่ยังเป็นบ้านหลังเดียวที่สร้างเสร็จโดย Tom และทีมงานของเขา ถึงแม้ว่าพอร์ตโฟลิโอของพวกเขาจะหนักไปในด้านของงานศิลปะจัดวางและงานออกแบบนิทรรศการ แต่พวกเขาก็หวังว่าจะมีงานที่สร้างอาคารบนพื้นที่จริงให้กับลูกค้าจริงๆ ที่จะได้อยู่อาศัยและได้ชื่นชมกับงานออกแบบที่พวกเขาได้เลือก เขาสรุปให้ฟังว่า “มันอาจจะไม่น่าสนใจ หรือดูทรงภูมิเหมือนกับงานออกแบบนิทรรศการก่อนหน้านี้ของเรา แต่มันสร้างความพอใจได้มากกว่า มันมีการใช้งานได้จริงมากกว่าเพียงแค่ทำให้คนประทับใจเท่านั้น” ■

06 ทางเชื่อม หัวใจหลักที่เชื่อมต่องานทุกห้องในบ้านไว้ด้วยกัน

07 การวางตำแหน่งช่องเปิดในห้องนั่งเล่นที่สอดคล้องกับวิวภายนอกที่มองออกไปและปริมาณแสงที่เข้ามาในอาคาร

08 การเซทอาคารไปติดด้านหน้าของที่ดินทำให้ได้พื้นที่ส่วนหน้าสำหรับสมาชิกภายในบ้านขึ้นมา

06

07

08